

طرح ساماندهی تشکل‌های صنعت، معدن و تجارت جمهوری اسلامی ایران

پیش نویس قانون تشکیل و فعالیت خانه صنعت، معدن و تجارت ایران

(برای نظام جامع تشکلهای صنعتی، معدنی و تجاری جمهوری اسلامی ایران)

مقدمه :

اعتقاد به اصل حفظ و ارتقای تولید ملی، اقتضاء می نماید نخبگان علم و اندیشه و صاحبان کار و پیشه و تولیدکنندگان صنعتی و معدنی با هم افزایی و کارگروهی و تیمی در قالب سازمان های مردم نهاد تخصصی، دانش و تجربه و توانمندی های خود را متمرکز و در خدمت کشور قرار دهند. تحقق این موضوع می تواند گام مهمی در مسیر نیل به اهداف اقتصاد مقاومتی با جلب مشارکت بخش خصوصی محسوب گردد.

با توجه به اینکه در اجرای تبصره ۴۱ قانون برنامه دوم توسعه و تصویبنامه شماره ۱۶۶۸۰/۱۲/۱ مورخ ۷۷/۱۰/۱۲ شورای عالی اداری و آیین نامه مربوطه به شماره ۱۳۷۸/۴/۹ مصوب کمیسیون امور زیربنایی و محیط زیست هیأت دولت، وزارت صنایع و معادن شرایط ایجاد و فعالیت تشکلهای تخصصی صنعتی و معدنی را فراهم آورده و در نتیجه انجمن های تخصصی صنایع همگن استانی و سراسری و خانه های صنعت و معدن استانی و شبکه سراسری آنها امکان توفیق در فعالیت و اثر گذاری در توسعه صنعتی کشور را به دست آوردند. در اجرای مفاد اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و پیرو ابلاغ مقام معظم رهبری در این خصوص و تاکیدات ایشان مبنی بر واگذاری اختیارات به بخش خصوصی و کوچک سازی بدنه اجرایی دولت - که از اولویت های سیاستی و ضروریات نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران می باشد - و نیز با توجه به مواد ۴۶ و ۴۷ قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ و نیز مفاد تصویب نامه در خصوص واگذاری تصدیهای قابل واگذاری به بخش غیردولتی به شماره ۷۲۸۵۷/ت/۳۷۹۵۵ هـ تاریخ ۱۳۸۶/۵/۹ و نیز به ویژه مفاد مصرح در ماده ۱۵۳ قانون برنامه پنجم توسعه به این شرح که: « به منظور تحرک بیشتر تشکلهای صنفی - حرفه ای غیردولتی فعال در بخش صنعت و معدن و استفاده از این تشکلهای در پیشبرد برنامه ها و سیاستگزاری ها، دولت مجاز است جهت بسترسازی برای این تشکلهای متناسب با اهداف راهبرد صنعتی، برای ایجاد نظام مهندسی صنعت به شکل خود انتظام فقط با استفاده از منابع بخشهای غیردولتی، اقدام لازم را به عمل آورد.»، با هدف زمینه سازی، تقویت و مؤثر سازی نقش و فعالیت تشکلهای تخصصی کشور، استان و شهرستان که در بخش صنعت، معدن، صادرات و واردات فعالیت مینمایند و جهت کمک به تحقق اهداف مشترک آنها و تعامل با وزارتخانه های ذیربط مانند وزارت صنعت، معدن و تجارت و سایر وزارتخانه ها و سازمان ها و مؤسسات، خانه صنعت، معدن و تجارت ایران (مجری نظام جامع تشکل های صنعتی، معدنی، صادراتی و وارداتی جمهوری اسلامی ایران) که از این پس در این قانون «خانه» نامیده می شود و موسسه ای مردم نهاد (غیر دولتی)، غیر سیاسی، غیرانتفاعی و خود انتظام است، تاسیس می شود تا طبق مواد این قانون و اساسنامه خاص آن و در چهارچوب مقررات دولت جمهوری اسلامی ایران اداره شود.

فصل اول - کلیات و تعاریف :

در این قانون واژه ها و عبارات به کار برده شده با مفاهیم مشروح زیر به کار می رود:

الف - تشکل: سازمان مردم نهاد، موسسه یا سازمانی است که اعضاء در انتخاب مدیران و تعیین خط مشی و سیاست های کلی و نظارت بر فعالیت های موسسه و تأمین هزینه های آن مشارکت فعال و مستقیم داشته و به صورت غیر دولتی، داوطلبانه، غیرانتفاعی و غیرسیاسی اداره می شود. و در برگیرنده تشکل های صنعتی و معدنی تشکیل شده وفق قوانین و مقررات جاری کشور میباشد. پس از تصویب این قانون، تشکلهای تاسیس شده وفق تصویب نامه شماره ۱۶۶۸۰/۱۲ مورخ ۷۷/۱۰/۱۲ شورای عالی اداری، ملزم به تطبیق خود با مفاد این قانون بوده و تصویب نامه مذکور ملغی الاثر می گردد.

ب - غیر دولتی (یا غیر حکومتی): به این معناست که دستگاههای حکومتی در تأسیس و اداره خانه و انجمنها دخالت تأثیر گذار نداشته باشند. عضویت مقامات و کارکنان حکومتی در صورتی که خارج از عنوان و سمت دولتی آنان باشد، مانع وصف غیرحکومتی نخواهد بود.

ج - داوطلبانه: به این معناست که مشارکت در تاسیس، فعالیت و اداره خانه ها و انجمنها بر اساس اراده آزاد اشخاص و بدون الزام قانونی یا قضایی است.

د - غیر انتفاعی: به این معناست که فعالیت ها به گونه ای است که عواید مالی حاصله از آن به منظور تقسیم منافع بین اعضاء، مؤسسان و مدیران خانه ها و انجمنهای تخصصی نمی باشد و فقط به منظور توسعه و تداوم فعالیتها و شرح وظایف خانه و انجمنها به کار گرفته میشود.

ه - غیر سیاسی: عبارت است از عدم فعالیت سیاسی، تحت عنوان شخصیت حقوقی خانه و انجمنهای تخصصی، به گونه ای که مشمول ماده یک قانون احزاب نگردد. در صورت فعالیت سیاسی می بایست قبلاً مجوز از مراجع ذیصلاح وفق قوانین اخذ گردد.

و - واحد تولیدی: عبارتند از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که در زمینه فعالیت های صنعتی، معدنی، خدمات فنی و مهندسی، تحقیق و توسعه، توزیع و پخش و تجارت داخلی و خارجی (صادرات و واردات)؛ دارای مجوز و پروانه تأسیس، فعالیت، اکتشاف، استخراج، تولید، بهره برداری و نظایر آن از مراجع ذیصلاح قانونی بوده و به آن اشتغال داشته باشند.

ز - انجمن: سازمانهای مردم نهادی از قبیل، انجمن های صنفی، انجمن های تخصصی، انجمن های همگن، سندیکاها، اتحادیه ها و مؤسسات غیرتجاری و غیرانتفاعی و نظایر آنها هستند که دارای مجوزهای لازم از مراجع ذیصلاح بوده و در زمینه امور مرتبط با فعالیتهای تولیدی صنعتی و معدنی، توزیع و پخش، تجارت داخلی و خارجی (صادرات و واردات) آنها فعالیت می نمایند و از تجمع حداقل ده واحد تولیدی موضوع بند « و » تشکیل شده و توسط ادارات ثبت به ثبت می رسند و نسبت به حوزه جغرافیایی فعالیت شان، انجمن شهرستان، استان یا سراسری نامیده خواهند شد. در هر گروه فعالیتی هر حوزه جغرافیایی، فقط یک انجمن ایجاد و به ثبت می رسد.

ح - خانه صنعت، معدن و تجارت استان: سازمان مردم نهادی است که از تجمع حداقل هفت انجمن استان و شهرستان به صورت غیردولتی، غیر انتفاعی و غیر سیاسی ایجاد میگردد و به ثبت می رسد. در هر استان فقط یک خانه صنعت، معدن و تجارت استانی قابل تشکیل است و در این قانون خانه استان نامیده خواهد شد.

د - خانه صنعت، معدن و تجارت ایران: سازمان مردم نهادی است که در گستره کشوری پس از عضویت حداقل نصف به علاوه یک خانه های صنعت، معدن و تجارت ثبت شده استانی ایجاد می گردد و به ثبت می رسد و در این قانون به اختصار خانه ایران نامیده خواهد شد. کلیه خانه های استانی پس از تشکیل ملزم به عضویت در خانه ایران میباشند. در سطح کشور فقط یک خانه ایران قابل تشکیل است.

و - پروانه فعالیت: مجوزی است که تشکل های موضوع این قانون میبایست از وزارت صنعت معدن و تجارت جهت فعالیت دریافت نموده و بر مبنای آن توسط ادارات ثبت به ثبت رسند.

خانه ایران به منظور تمدید پروانه فعالیت خانه ها و انجمن هایی که قبلاً از وزارت صنعت، معدن و تجارت پروانه دریافت نموده اند و نیز صدور پروانه فعالیت برای خانه ها و انجمن های جدید و نظارت بر فعالیت آنها، بر مبنای آیین نامه مربوطه که ظرف چهار ماه

پس از تصویب این قانون با پیشنهاد خانه ایران توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت تنظیم و به تصویب هیأت وزیران می رسد، اقدام خواهد نمود.

فصل دوم - نام و نوع، مدت، تابعیت، مرکز اصلی، موضوع و هدف:

ماده یک - به منظور ارتقای توانمندی ها، بهره مندی از ظرفیت ها، افزایش مشارکت، کمک به انتظام، انسجام، هم افزایی، یکپارچه سازی و وحدت رویه تشکلات همگن - تخصصی - صنفی فعال صنعتی و معدنی در اقتصاد کشور، نظام جامع تشکلهای همگن - تخصصی - صنفی صنعتی و معدنی با عنوان «خانه صنعت، معدن و تجارت ایران» تشکیل می گردد.

ماده دو - نوع فعالیت های خانه و انجمن های مشمول این قانون غیر دولتی، داوطلبانه، غیرانتفاعی و غیرسیاسی است.

ماده سه - مدت فعالیت تشکلهای مشمول این قانون نامحدود است.

ماده چهار - تشکلهای مشمول این قانون تابعیت جمهوری اسلامی ایران را دارا بوده و کلیه اعضای آن ملتزم به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران می باشند.

ماده پنج - مرکز اصلی خانه ایران در شهر تهران واقع است و حوزه فعالیت آن در سطح کل کشور می باشد.

تبصره یک: در صورت نیاز، هیات مدیره می تواند با تصویب مجمع عمومی مرکز خانه را تغییر دهد و در این صورت باید مراتب به وزارت صنعت، معدن و تجارت اطلاع داده شود و در هر حال نشانی دقیق خانه می بایست در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران و روزنامه های کثیرالانتشاری که طبق این اساسنامه برای آگهی ها تعیین می شود درج گردد.

تبصره سه: خانه ایران در صورت عدم تشکیل خانه در هر استان می تواند به منظور انجام وظایف مندرج در این اساسنامه و تسریع در تشکیل خانه استان مربوطه، در استان مذکور به طور موقت شعبه دایر و خانه های استانی می توانند نسبت به ایجاد شعب شهرستانی و دفاتر نمایندگی در مراکز تجمع واحدهای صنعتی و معدنی و تجاری اقدام نموده و مراتب را به وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام نماید تا در چهارچوب وظائف تعیین شده به انجام وظایف محوله بپردازند.

تبصره چهار: مرکز خانه های استانی و انجمن های مربوطه به نسبت استان مربوط به حوزه جغرافیایی فعالیت آنها تعیین می گردد.

ماده شش - موضوع و اهداف خانه ها عبارتند از:

۱- شناسایی مشکلات، ارائه راهکار و مشاوره با هدف توسعه و ارتقای جایگاه تولید ملی و به ویژه صنعت و معدن و تجارت کشور و تحقق اهداف عالیه کشور در مسیر اقتصاد مقاومتی.

۲- ساماندهی انجمنهای تخصصی استانی در قالب انجمنهای تخصصی سراسری، خانه های استانی و خانه ایران و ایجاد کمیته های تخصصی نسبت به موضوعات و امور مرتبط با بخش صنعت، معدن و تجارت. به همین منظور خانه ایران می تواند نسبت به تمديد یا صدور پروانه فعالیت برای خانه ها و انجمن های جدید و نظارت بر فعالیت آنها بر مبنای آیین نامه مربوطه که ظرف چهار ماه پس از تصویب این قانون با پیشنهاد خانه ایران توسط وزارت صنعت، معدن جهت تصویب به هیأت وزیران ارائه خواهد شد، اقدام نماید.

۳- همکاری همه جانبه با قوای سه گانه و به ویژه وزارت صنعت، معدن و تجارت و سایر وزارتخانه ها و سازمانهای ذیربط با بخش صنعت، معدن و تجارت در طول برنامه ریزی ها و تصمیم سازی ها به منظور انجام عملیات توسعه ای صنعتی و معدنی در تهیه زیر ساختها و فرآیندهای تسهیل کننده توسعه صنعتی و معدنی کشور به عنوان مشاور قانونی آنان از جانب واحدهای صنعتی و معدنی کشور.

۴- وزارت صنعت و معدن و تجارت و سایر وزارتخانه هایی که شرح وظایف آنها در ارتباط با بخش صنعت، معدن و تجارت می باشد، می بایست به گونه ای برنامه ریزی نمایند که امکان انتقال تصدیگری و وظایف غیرحاکمیتی به بخش غیردولتی را وفق

قوانین و مقررات موجود، با توجه به کسب آمادگی، به خانه ایران و استان ها و انجمنهای تخصصی واگذار و تفویض نمایند. آیین نامه اجرایی آن طی شش ماه پس از تصویب این قانون به همراه فهرستی از موارد قابل تفویض که توسط وزارت صنعت و معدن و تجارت و خانه ایران تدوین خواهد شد، میبایست به تصویب هیأت وزیران برسد.

- ۵- کمک به توسعه صنعت، معدن و تجارت کشور و افزایش نقش و سهم آنها در تولید، اشتغال و درآمد کل کشور .
- ۶- کمک به ارتقاء فرهنگ فنی و تخصصی صنعت، معدن و تجارت در کشور به منظور آگاهی مردم از اهمیت و نقش این بخش در تقویت بنیه اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، علمی، فناوری و دفاعی کشور .
- ۷- کمک به رفاه عمومی مردم کشور با افزایش درآمد سرانه.
- ۸- کمک به تقویت نقش و جایگاه صنعت، معدن و تجارت در اقتصاد کشور با حضور مؤثر و سودمند در معرفی محصولات صادراتی صنعتی و معدنی در بازارهای داخلی و بین‌المللی و بهره‌گیری از ارتباطات داخلی و بین‌المللی برای تقویت توان صنعتی و معدنی ، علمی و فن آوری صنایع و معادن
- ۹- همکاری با وزارت صنعت و معدن و تجارت به منظور اتخاذ تصمیمات لازم در جهت شناساندن و پیشبرد سیاست ها و استراتژی های کلان صنایع و معادن و تجارت کشور در راستای اهداف برنامه های توسعه صنعتی و معدنی تجارتی کشور.
- ۱۰- همکاری با مجلس و کمیسیون های تخصصی آن و دولت و دستگاه های اجرایی ذیربط و سایر نهادها و سازمان های مؤثر در تهیه و تدوین سیاستها ، خط مشی های (کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت) توسعه اقتصادی- پشتیبانی های خدمات نرم افزاری و تحقیقات و توسعه صادرات صنعتی و معدنی و زیر ساختهای لازم به عنوان مشاور یا عضو اصلی حسب مورد
- ۱۱- هدایت فناوری صنایع و معادن با همکاری دانشگاهها و مراکز علمی و تخصصی کشور و خارج از کشور و راهنمایی سرمایه گذاران و ترغیب آنان به سرمایه گذاری در بخش صنعت و معدن و تولید صادرات گرا
- ۱۲- مشارکت در اجلاسهای همکاری مشترک با دیگر کشورها ، کسب و حفظ بازارهای جدید و بهره گیری از فن آوریهای روز دنیا برای حوزه صنعت و معدن و نیز حضور در جلسات رسمی که به همین منظور توسط دولت و سایر نهادها و سازمانها برگزار میگردد
- ۱۳- جلب همکاری دستگاه های اجرایی و نهادهای رسمی کشور در تامین نیاز انجمنهای تخصصی و واحدهای صنعتی و معدنی تحت پوشش آنها و کسب مشاوره تخصصی از انجمنهای مذکور به منظور بهبود یا اصلاح تصمیمات یا اقدامات اجرایی مرتبط با فعالیت آنها
- ۱۴- کمک به ارتقاء و تضمین کیفیت خدمات و تولیدات واحدهای تولیدی و به ویژه خدمات پس از فروش و کسب رضایت مشتریان داخلی و خارجی
- ۱۵- کمک به توسعه مدیریت کارآفرینی و فن آفرینی و ارتقاء تواناییهای فنی و تخصصی انجمنهای تخصصی و اعضاء
- ۱۶- کمک به توسعه خوشه های صنعتی و معدنی و تجارتي و پیمانکاری ها و زنجیره های تولید و خدمات مورد نیاز پیش، حین و پس از تولید واحدهای صنعتی و معدنی عضو انجمنها با صنایع متوسط و بزرگ داخلی و خارجی
- ۱۷- نیاز سنجی و برنامه ریزی و اجرای دوره های آموزشی مورد نیاز واحدهای صنعتی و معدنی وفق مقررات و آیین نامه های مربوطه
- ۱۸- ایجاد بانکهای اطلاعاتی مورد نیاز فعالان اقتصادی کشور
- ۱۹- فراهم نمودن زمینه خریدهای کلان و مشترک مورد نیاز اعضاء
- ۲۰- برگزاری همایش ها و کنفرانس های علمی تخصصی مورد نیاز اعضاء
- ۲۱- کمک به افزایش بهره وری در واحدهای تولیدی در سراسر کشور با اخذ اطلاعات و آمارهای مورد نیاز و جمع آوری و پردازش آنها و اعلام نتایج به صورت دوره ای به وزارت صنعت و معدن و تجارت
- ۲۲- کمک به توسعه همکاری خانه های استانی و انجمن های تخصصی سراسری و استانی و شهرستانی عضو با یکدیگر و با انجمن های تخصصی دیگر استان ها و مجامع مشابه در سطح ملی و فراملی

- ۲۳- انجام مطالعه و شناسایی مشکلات مشترک و تخصصی واحدهای تولیدی و صنعتی و معدنی و ارائه پیشنهادات و تلاش در جهت رفع آنها از طریق مشارکت و اخذ نظرات تخصصی انجمن های مربوطه
- ۲۴- کمک به ایجاد آزمایشگاه های مشترک حساس مورد نیاز اعضاء و انجمن های تخصصی
- ۲۵- برگزاری و شرکت در نمایشگاه های داخلی و خارجی، معرفی و عرضه تولیدات اعضاء و کسب بازارهای جدید برای صادرات تولیدات واحدهای صنعتی و معدنی و راهنمایی اعضاء جهت شرکت در نمایشگاه های فوق
- ۲۶- کمک به ایجاد بازارهای مالی و شرکتهای فعال در بازار سرمایه با هدف تامین نیازهای مالی اعضاء
- ۲۷- کمک به فراهم سازی امکانات ورود و بهره گیری از سرمایه ، اطلاعات ، فناوری ، فنون و تجربیات خارجی در جهت کمک به اقتصاد و بخش صنعت و معدن
- ۲۸- جلب همکاری بانکها و مؤسسات پولی و مالی و اعتباری در تأمین نیاز خانه ها و انجمن های تخصصی و واحدهای تحت پوشش آنها
- ۲۹- مشاوره، رایزنی و مسئولیت پذیری در زمینه تنظیم بازار و اصلاح روشهای قیمت گذاری
- ۳۰- انتشار دیدگاهها و خواسته های بخش صنعت و معدن کشور و انتقال اطلاعات و اخبار مورد نیاز آنها از طریق خبرنامه داخلی و انواع نشریات و روزنامه و کتب و جزوات و ایجاد پایگاههای اینترنتی و سایر وسایل ارتباط جمعی در صورت لزوم با اخذ مجوزهای لازم از مراجع ذیصلاح
- ۳۱- فراهم سازی امکانات رفاهی و خدماتی برای اعضاء

فصل سوم - شرایط عضویت و منابع مالی :

ماده هفت - کلیه واحدهای تولیدی با توجه به نوع فعالیت خود به عضویت حداقل یکی از انجمن های تخصصی ذی ربط صنعتی، معدنی و تجاری درآمده و کلیه انجمنهای استانی مذکور نیز ملزم به عضویت در خانه استانی مربوطه می باشند. کلیه اعضای انجمن های تخصصی، عضو خانه محسوب می شوند .

تبصره یک : خانه دارای دو نوع عضویت می باشد : عضو اصلی (پیوسته) و عضو افتخاری (وابسته) :

الف - اعضای اصلی (پیوسته): که در خانه ایران شامل خانه های صنعت، معدن و تجارت ثبت شده استانی و در خانه استان شامل انجمنهای صنفی، انجمنهای تخصصی، انجمنهای همگن، سندیکاها، اتحادیه ها و مؤسسات غیرتجاری و غیرانتفاعی که از واحدهای تولیدی صنعتی و معدنی و بنگاههای با فعالیت صادراتی و وارداتی اعم از دولتی و خصوصی و وابسته به نهادهای انقلاب اسلامی و تعاونیهای تولیدی و تجاری (صادراتی و وارداتی) و اشخاص حقیقی و حقوقی مرتبط و افراد متخصص و صاحب نظر که به عضویت انجمنهای تخصصی درآمده باشند، می باشد.

ب - اعضای افتخاری (وابسته) عبارتند از انجمن های سراسری، خانه های صنعت استانی در شرف تاسیس، افراد حقیقی و حقوقی متخصص و صاحب نظر مرتبط

تبصره دو: خانه ها و انجمنهای تخصصی عضو، ملزم به پذیرش تقاضای عضویت انجمن های تخصصی و واحدهای تولیدی واجد شرایط عضویت می باشند. چنانچه به هر دلیل تقاضای عضویت آنان از سوی هیئت مدیره مورد پذیرش قرار نگیرد، با اعلام به بازرسان، موضوع توسط بازرسان بررسی و گزارش آنان با حضور نماینده انجمن متقاضی مذکور در اولین مجمع عمومی خانه، قرائت و تصمیم مجمع ملاک عمل قرار خواهد گرفت.

تبصره سه: کلیه واحد های تولیدی تحت پوشش دولت نیز پس از تصویب این قانون مشمول مقررات این قانون بوده و می توانند به عضویت انجمنهای تخصصی و خانه درآیند.

تبصره چهار: خانه با توجه به انجمن های تخصصی استانی موجود، آنها را در قالب گروه های همگن تخصصی تحت عنوان کانون یا اتحادیه دسته بندی و سازماندهی نموده و به عضویت در خواهد آورد.

تبصره پنج: آیین نامه مربوط به عضویت در خانه ها و انجمن های تخصصی می بایست ظرف مدت ۶ ماه از تصویب قانون به تصویب مجمع عمومی فوق العاده خانه برسد.

ماده هشت - با انحلال، تعلیق و یا ممنوعیت فعالیت هر انجمن تخصصی یا خانه استانی، خود به خود عضویت انجمن تخصصی در خانه استان و خانه استان در خانه ایران به حالت تعلیق در می آید. در این حالت اعضای انجمن مذکور به عضویت انجمنهای مرتبط با نوع فعالیت آنها در خواهند آمد.

ماده نه - شرایط و چگونگی تعلیق از عضویت یا سلب عضویت از اعضای خانه:

- (۱) آراء صادره از دادگاه صالحه قضایی درباره محرومیت از حقوق اجتماعی یا سلب عضویت یا انحلال، تعلیق و ممنوعیت فعالیت عضو
- (۲) تغییر نوع فعالیت یا شغل عضو به نحوی که مغایر بند یک فصل یک این قانون باشد
- (۳) از دست دادن شرایط عضویت مندرج در فصل سوم این قانون
- (۴) عدم پرداخت حق عضویت و تعهدات مالی مربوطه در موعد مقرر
- (۵) رأی صادره توسط کمیته انضباطی خانه مبنی بر تعلیق موقت عضویت حداکثر به مدت یک سال
- (۶) مصوبه مجمع عمومی مربوطه

ماده ده - منابع مالی خانه عبارتست از:

- (۱) اخذ ورودیه از اعضاء که در ابتدای عضویت و برای یکبار دریافت می گردد. میزان و چگونگی آن باید به تصویب مجمع عمومی برسد.
 - (۲) دریافت کمکهای مالی داوطلبانه اعضاء و اشخاص حقیقی و حقوقی دولتی و غیر دولتی در حد توانایی و اختیار
 - (۳) حق عضویت سالانه به میزان مصوب مجمع عمومی خانه
 - (۴) درآمد حاصله بابت ارائه مشاوره و خدمات فنی و مهندسی و سایر فعالیت های اقتصادی مشروع و قانونی، برابر مفاد ماده شش و نیز موارد مصوب مجمع عمومی
 - (۵) سود حاصله ناشی از مشارکت، سرمایه گذاری یا خرید سهام توسط خانه در شرکتها و مؤسساتی که با تصویب مجمع عمومی انجام خواهد شد.
 - (۶) به منظور تأمین هزینه های خانه، وزارت امور اقتصادی و دارائی مکلف است معادل یک در هزار درآمد مشمول مالیات اشخاص حقیقی و حقوقی که دارای پروانه بهره برداری یا مجوز فعالیت از وزارت صنعت و معدن و تجارت می باشند را به عنوان سهم خانه های صنعت و معدن وصول و به حساب درآمد عمومی کشور واریز نماید. معادل صد در صد وجوه واریزی فوق از محل اعتباراتی که هر سال به همین منظور در قانون بودجه کل کشور منظور می شود، حسب درخواست در اختیار خانه قرار خواهد گرفت.
- تبصره یک: هر نوع درآمد و هزینه خانه بایستی حتی الامکان از طریق عملیات بانکی انجام و اسناد هزینه آنها مطابق مقررات مالی تنظیم گردد.
- تبصره دو: خانه مکلف است به موجب آیین نامه ای که به تأیید مجمع عمومی خود خواهد رساند، درآمدهای حاصله از بند شش ماده ده این قانون را به نسبت های مشخص بین خانه ایران، خانه استان و انجمن های تخصصی مربوطه تقسیم و پرداخت نماید.
- ماده یازده - چنانچه هر یک اعضاء تشکلهای موضوع این قانون در مدت یکسال بدون عذر موجه از پرداخت حق عضویت خودداری نمایند، از طرف خزانه دار تشکل مربوطه به آنان کتبا اخطار می شود. در صورتیکه حداکثر ظرف مدت دو ماه پس از اخطار، عضو مورد اشاره اقدام به پرداخت حق عضویت ننماید، از عضویت اخراج و قبول مجدد وی مستلزم تصویب مجمع عمومی خواهد بود. بدهی عضو از محل درآمدهای حاصله از بند شش ماده ده این قانون قابل محاسبه و وصول خواهد بود.

فصل چهارم - ارکان خانه صنعت و معدن :

ماده دوازده - ارکان خانه و تشکلهای مربوطه عبارتست از:

۱- مجمع عمومی

۲- هیئت مدیره

۳- بازرس یا بازرسان

۴- اعضاء

ماده سیزده - مجمع عمومی، عالیترین رکن تشکل است که برای خانه ایران از اجتماع نمایندگان عضو هیأت مدیره خانه های استانی و برای خانه های استانی از اجتماع نمایندگان عضو هیأت مدیره انجمنهای تخصصی استان و شهرستانها تشکیل می شود. مجامع عمومی به صورت عادی یا فوق العاده تشکیل می گردند.

تبصره: هر یک از انجمن های عضو خانه استانی در مجامع عمومی دارای حق رای به نسبت تعداد اعضای عضو انجمن خود خواهند بود. ترتیبات این نسبت در مجمع عمومی فوق العاده به تصویب خواهد رسید.

ماده چهارده - مجمع عمومی عادی: جلسات مجمع عمومی با حضور نصف به علاوه یک اعضاء رسمیت خواهد داشت و در صورتیکه این حد نصاب حاصل نشود، در مرحله دوم به فاصله ۱۵ روز با حضور حداقل ۱/۳ اعضاء رسمیت می یابد.

تبصره یک: تصمیمات مجمع عمومی عادی با آرای حداقل نصف به علاوه یک افراد حاضر معتبر خواهد بود. تبصره دو: در صورت استنکاف هیئت مدیره از دعوت مجمع عمومی در مواعد مقرر یا به تقاضای حداقل یک سوم اعضاء، بازرس یا بازرسان می توانند راساً نسبت به دعوت مجمع عمومی اقدام نمایند. همچنین در صورت خودداری بازرسان از دعوت مجمع عمومی (حداکثر ۴ ماه پس از پایان مهلت هیأت مدیره) یک سوم از اعضاء می توانند نسبت به دعوت مجمع عمومی اقدام نمایند.

ماده پانزده - وظائف مجمع عمومی عادی به شرح زیر می باشد:

۱- رسیدگی و اظهار نظر نسبت به گزارش عملکرد هیأت مدیره و بازرسان

۲- بررسی و تصویب صورتهای مالی

۳- انتخاب اعضاء هیئت مدیره و بازرس یا عزل آنها

۴- تعیین روزنامه کثیرالانتشار یا محلی به منظور درج آگهی های مربوطه

۵- تعیین خط مشی و برنامه ها

۶- تصمیم گیری در مورد همکاری و یا ائتلاف با سایر تشکلهای مرتبط با توسعه صنعتی و معدنی کشور در سطح ملی و فرا ملی
۷- شور و اخذ تصمیم در مورد کلیه مسائلی که در چهارچوب اساسنامه در دستور جلسه مجمع قرار دارد مشروط به آنکه در صلاحیت مجمع عمومی فوق العاده نباشد.

۸ - تعیین حق عضویت و ورودیه اعضاء و بررسی و تصویب پذیرش عضویت اعضای جدید و یا لغو عضویت اعضای قبلی

ماده شانزده - مجمع عمومی فوق العاده - بنا به دعوت هیئت مدیره یا بازرسان و یا به تقاضای کتبی حداقل نیمی از اعضاء تشکیل میشود و اختیارات آن به شرح ذیل است:

۱- تصویب، تغییر و اصلاح آیین نامه های داخلی

۲- عزل انفرادی یا اجتماعی اعضای هیئت مدیره یا بازرس و انتخاب اعضای جدید

۳- تعیین محل مرکز اصلی و تأیید تغییر آن و یا تفویض اختیار به هیأت مدیره در این زمینه

۴- تصویب پیشنهادات اصلاحی در خصوص این قانون و تقدیم به مراجع ذیربط

۵- تصویب زمان برگزاری انتخابات سراسری انجمن ها، خانه های استانی و خانه ایران

۶- انحلال و تعیین هیأت تسویه

ماده هفده - جلسات مجمع عمومی فوق العاده با حضور حداقل ۲/۳ اعضاء رسمیت می یابد و تصمیمات آن با حداکثر ۲/۳ آراء حاضرین نافذ خواهد بود.

تبصره - چنانچه مجمع عمومی فوق العاده بار اول نصاب لازم را به دست نیاورد، بار دوم با رعایت شرایط دعوت به فاصله حداقل ۲۰ و حداکثر ۴۰ روز با حضور حداقل نصف به علاوه یک اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات آن با اکثریت ۲/۳ آراء حاضرین نافذ و معتبر خواهد بود.

تبصره یک: فاصله بین تاریخ انتشار آگهی دعوت و تشکیل مجمع عمومی حداقل ۲۰ و حداکثر ۴۰ روز خواهد بود. آگهی های دعوت باید در روزنامه هایی که بر اساس ماده ۱۵ معین می شود، درج گردد.

ماده هجده - هیئت مدیره و بازرس می توانند در مواقع ضروری مجمع عمومی عادی را بطور فوق العاده دعوت نمایند. تبصره: در صورت اقدام هیأت مدیره، بازرسان و یا یک سوم اعضاء برای دعوت مجمع عمومی جهت تجدید انتخابات، مهلت های مقرر در این قانون برای دعوت و تشکیل مجمع عمومی مربوطه جزو مهلت تعیین شده در تبصره دو ماده ۱۴ نخواهد شد. ماده نوزده - اخذ رای در مجامع عمومی علنی است بجز مواردی که در این قانون پیش بینی شده و یا نسبت به آن در جلسه مجمع عمومی اخذ تصمیم به عمل آید.

ماده بیست - حق رأی در مجامع عمومی غیر قابل انتقال به دیگری است.

ماده بیست و یک - انتخاب هیأت مدیره و بازرسان باید با رای کتبی و مخفی صورت گیرد.

تبصره - هیچ عضوی نمی تواند بیش از یک نماینده به مجمع معرفی نماید و هیچ نماینده ای نمی تواند نمایندگی بیش از یک عضو را دارا باشد.

ماده بیست و دو - ترتیب تشکیل و اداره جلسات مجمع عمومی

۱- مجامع عمومی توسط هیات ریسه ای مرکب از یک رئیس یک نایب رئیس یک منشی و دو ناظر اداره می شود ریاست مجمع عمومی با رئیس هیات مدیره خواهد بود مگر در مواقعی که انتخاب یا عزل بعضی از مدیران یا کلیه آنها در دستور جلسه باشد که در این صورت رئیس مجمع از بین اعضاء حاضر در جلسه با اکثریت نسبی انتخاب می شود. در صورت عدم حضور رئیس هیات مدیره و نائب رئیس هیات مدیره، ریاست جلسه به عهده مسن ترین عضو هیأت مدیره و در صورت نبود هیچ یک از اعضای هیأت مدیره بر عهده مسن ترین عضو حاضر در مجمع خواهد بود.

۲- هرگاه در مجمع عمومی شور و اخذ تصمیم در موضوعات مطروحه در دستور جلسه خاتمه نیابد، هیأت ریسه مجمع با تصویب اعضاء می تواند اعلام تنفس نموده و تاریخ جلسه بعد را که حداکثر از سه هفته متجاوز نباشد تعیین نماید، تمدید جلسه نیاز به دعوت و انتشار آگهی مجدد نخواهد داشت و نصاب لازم جهت رسمیت جلسه همان نصاب قبلی می باشد.

۳- از مذاکرات و تصمیمات مجمع عمومی، صورتجلسه ای توسط منشی تنظیم و به امضای هیات ریسه مجمع خواهد رسید.

۴- می بایست کلیه صورتجلسات، مدارک، معرفی نامه، لیست اسامی امضاء شده توسط اعضای حاضر در جلسه مجمع، اعلام نتایج انتخابات، نسخ اساسنامه تصویبی و برگه های رأی گیری به امضای هیات ریسه و ناظرین مجمع برسد.

۵ - مجامع عمومی نماینده قانونی کلیه اعضا بوده و تصمیمات آن در مورد تمام اعضا اعم از حاضرین و غایبین نافذ خواهد بود.

تبصره: مراتب تشکیل جلسه مجمع عمومی و موضوع آن میبایست همزمان با انتشار آگهی رسمی کتبا به اطلاع وزارت صنعت و معدن و تجارت برسد. وزارت صنعت، معدن و تجارت باید یک نفر را به عنوان ناظر عضو هیأت رئیسه معرفی نماید. عدم حضور نماینده مذکور در جلسه، در صورتجلسه مجمع ثبت شده و به عنوان تأیید صحت برگزاری مجمع تلقی می گردد.

ماده بیست و سه - هیات مدیره مسئول اداره امور خانه و حفظ حقوق و منافع مشروع و قانونی اعضاء می باشد، تعداد اعضاء اصلی هیئت مدیره خانه ایران ۹ نفر و تعداد اعضای علی البدل هیئت مدیره ۲ نفر می باشد که برای مدت ۴ سال از بین اعضاء انتخاب می گردند و انتخاب مجدد آنان بلامانع است. این تعداد برای خانه استان ها و انجمن های استانی حداقل ۵ نفر اصلی و ۲ نفر علی البدل خواهد بود.

تبصره یک: احکام مسئولیت اعضای هیات مدیره خانه ایران توسط وزیر صنعت، معدن و تجارت و در استانها بوسیله رئیس خانه ایران ابلاغ خواهد شد.

تبصره دو: تا تعیین هیئت مدیره جدید کلیه مسئولیتها بر عهده اعضای هیئت مدیره قبلی خواهد بود.

ماده بیست و چهار - اعضای هیئت مدیره در اولین جلسه ای که حداکثر دو هفته پس از قطعی شدن انتخابات تشکیل می شود از بین خود یک نفر به عنوان رئیس ، یک نفر نایب رئیس و یک نفر خزانه دار انتخاب و ضمن تنظیم و امضای صورتجلسه ای، اسامی انتخاب شدگان را جهت اطلاع اعضاء و همچنین انجام تشریفات قانونی به وزارت صنعت، معدن و تجارت و در استانها به سازمانهای صنعت، معدن و تجارت استان و ادارات ثبت جهت اعلام و انتشار در روزنامه رسمی و نیز انتشار در روزنامه های کثیر الانتشار موضوع ماده ۱۵ این قانون تسلیم می نمایند.

تبصره یک: هیات مدیره می تواند یک نفر را به عنوان دبیر کل از بین خود یا اعضای خانه یا خارج آن انتخاب و قسمتی از وظایف خود را به وی تفویض نماید.

تبصره دو: هیأت مدیره می تواند سمتهای دیگری را بر حسب نیاز برای سایر اعضای هیأت مدیره تعیین و شرح وظایف مربوطه را ابلاغ نماید.

ماده بیست و پنج - جلسات هیات مدیره با حضور حداقل دوسوم از اعضاء رسمیت یافته و تصمیمات آن با رای اکثریت نسبی حاضرین معتبر خواهد بود.

تبصره یک: غیبت در سه جلسه متوالی یا پنج جلسه متناوب بدون ارائه عذر موجه و یا علل دیگری که مانع انجام وظیفه هر یک از اعضای اصلی هیئت مدیره گردد ، موجب استعفای عضو از سمت عضویت در هیات مدیره خواهد بود و عضو یا اعضای علی البدل که به ترتیب بیشترین آراء را در مجمع عمومی کسب نموده اند، جانشین عضو یا اعضای مستعفی خواهند شد.

تبصره دو: تشخیص موجه یا غیرموجه بودن عذر اعضاء و تعیین ضوابط آن بر عهده هیات مدیره می باشد.

ماده بیست و شش - هیات مدیره مکلف است حداکثر ظرف دو ماه پس از دریافت احکام مسئولیت و اعلام آخرین تغییرات به مراجع ثبتی، حداقل یک حساب به نام خانه که با امضای مشترک افراد ذیصلاح قانونی بنا به تصویب هیأت همراه با مهر خانه در یکی از بانکهای کشور افتتاح و وجوه متعلق به خانه را در حساب بانکی مزبور واریز نماید.

ماده بیست و هفت - اسناد و مدارک مالی و اوراق رسمی و بهادار و قراردادهای تعهدآور با امضای مشترک دو نفر تحت عنوان دارندگان امضای مجاز شامل رئیس هیات مدیره یا خزانه دار یا یکی از اعضای هیأت مدیره و یا دبیرکل که ترکیب آنها به تصویب هیات مدیره خواهد رسید، تنظیم خواهند شد.

تبصره - کلیه مکاتبات اداری و اوراق عادی با امضای رئیس هیات مدیره یا دبیرکل همراه با مهرخانه معتبر خواهد بود.

ماده بیست و هشت - در صورت استعفا، فوت و یا فقدان صلاحیت هر یک از اعضای هیات مدیره، اعضای علی البدل با توجه به تقدم آراء، جایگزین عضو مزبور خواهند شد.

تبصره یک: چنانچه عضویت هر یک از اعضای هیأت مدیره خانه استان در هیأت مدیره انجمنهای عضو آن خانه استانی خاتمه یابد عضویتش در خانه مربوطه خاتمه می یابد و به همین ترتیب چنانچه عضویت هر یک از اعضای هیأت مدیره خانه ایران در هیأت مدیره خانه استانی خاتمه یابد عضویتش در خانه ایران خاتمه خواهد یافت.

تبصره دو: چنانچه به دلیل موارد مندرج در ماده بیست و هشت، کلیه اعضای علی البدل جایگزین اعضای اصلی شوند، در اولین مجمع عمومی و فقط برای یک بار در طول دوره برای انتخاب سه نفر به عنوان اعضای علی البدل اقدام خواهد شد.

ماده بیست و نه - هیات مدیره مکلف است ظرف سه ماه قبل از پایان دوره ماموریت خود، مجمع عمومی را برای تجدید انتخابات دعوت نماید.

تبصره - چنانچه حداکثر چهار ماه پس از پایان دوره ، به هر علتی تجدید انتخابات صورت نگرفته باشد ، بازرسان مکلف اند مراتب را به وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام نمایند. وزیر صنعت، معدن و تجارت به درخواست ایشان یا حداقل یک سوم اعضاء ترتیبات تشکیل مجمع عمومی را به منظور انجام انتخابات هیأت مدیره جدید فراهم خواهد نمود.

ماده سی - وظایف و اختیارات هیئت مدیره:

- ۱) اجرای مصوبات مجمع عمومی و راهبری وظایف و اهداف تشکل
 - ۲) حفظ حقوق و منافع مشروع و قانونی اعضاء با شرکت در جلسات کشوری و استانی و شهرستانی سایر تمهیدات اداری و اجرایی
 - ۳) افتتاح و یا بستن حساب خانه در بانکها و موسسات مالی و اعتباری
 - ۴) خرید و فروش اموال منقول و غیر منقول مشروط بر آنکه به منظور جلب نفع شخصی نباشد
 - ۵) مراجعه و حضور در مراجع حل اختلاف و مراجع قضایی به نمایندگی از سوی اعضاء و دفاع از حقوق آنان
 - ۶) انعقاد قراردادهای دسته جمعی به نمایندگی از اعضاء با رعایت قوانین و مقررات مربوط و همچنین آئین نامه و اساسنامه انجمن های تخصصی و خانه ها
 - ۷) استخدام، عزل و نصب کارمندان اداری خانه
 - ۸) دعوت مجامع عمومی طبق مقررات اساسنامه
 - ۹) تهیه و ارائه گزارش سالیانه به مجمع عمومی
 - ۱۰) تهیه و تنظیم صورتحسابهای مالی خانه و همچنین پیش بینی بودجه سال آتی جهت ارائه به مجمع عمومی
 - ۱۱) تدوین آئین نامه های داخلی
 - ۱۲) تعیین میزان حق عضویت اعضاء بر اساس جدول تعیین شده از طرف مجمع عمومی
 - ۱۳) اعلام تشکیل جلسات مجمع عمومی به اعضاء و وزارت صنعت و معدن و تجارت
 - ۱۴) تاسیس و تقویت اتحادیه ها و شرکتهای تعاونی اعضاء و ایجاد امکانات رفاهی برای اعضاء
 - ۱۵) تشکیل کمیته هایی بشرح زیر و سایر کمیته ها و گروهها و شوراهایی که تشکیلاتشان ضروری به نظر برسد. شرح وظایف و ساختار کمیته ها و ضرورت تشکیل کمیته های جدید باید به تصویب مجمع عمومی فوق العاده برسد:
- الف: کمیته حقوقی
- ب: کمیته حل اختلاف و انضباطی
- ج: کمیته بررسی و تدوین قوانین و آئین نامه ها
- د: کمیته آمار و اطلاعات
- ه: کمیته برنامه ریزی و سیاستگذاری
- و: کمیته زیر ساختها، تدارکات و پشتیبانی
- ز: کمیته آموزش و تحقیقات
- ح: کمیته روابط عمومی و امور بین الملل
- ط: کمیته تشکیلات و امور اعضاء

ماده سی و یک - وظایف رئیس هیئت مدیره:

- ۱- اداره جلسات هیئت مدیره
- ۲- دعوت اعضاء هیئت مدیره به تشکیل منظم جلسات
- ۳- مراقبت در حسن جریان امور خانه
- ۴- ابلاغ تصمیمات مجمع عمومی و هیئت مدیره به دبیر کل و سایر مسئولان تشکل جهت اجرا
- ۵- انجام سایر مواردی که با توجه به اساسنامه و مصوبات هیأت مدیره و مجمع بر عهده رئیس قرار دارد .

ماده سی و دو - وظایف دبیرکل:

دبیرکل خانه ایران بنا به تصویب هیأت مدیره خانه از بین یکی از اعضای اصلی هیأت مدیره یا خارج آن انتخاب می شود و ریاست امور دبیرخانه را عهده دار بوده و مسئول تشکیلات اجرایی خانه ایران است. وظایف دبیر کل در چارچوب مصوبات هیات مدیره و مقررات حاکم به شرح زیر می باشد :

- ۱- استخدام یا به کار گماردن کارکنان اداری خانه و در صورت لزوم استخدام مشاور و کارشناس پس از تصویب هیئت مدیره

- ۲- انجام مکاتبات و نامه های اداری و نظارت بر حسن اجرای مقررات داخلی خانه
- ۳- اجرای مصوبات و تصمیمات هیات مدیره و مجمع عمومی و انجام امور جاری و اداری خانه
- ۴- ثبت صورتجلسات هیئت مدیره در دفتر مربوطه
- ۵- حفظ و نگهداری اسناد و مدارک مالی و اداری و دفتر مشخصات کامل اعضای خانه
- ۶- تهیه و تنظیم کارت عضویت با امضاء خود و رئیس هیئت مدیره و مهر رسمی خانه
- ۷- دبیر مکلف است مقدمات دعوت و تشکیل مجمع عمومی را برابر مقررات برای انجام انتخابات فراهم نماید
- ۸- تهیه گزارش های عملکرد کاری خانه و ارائه به هیأت مدیره و مجمع عمومی تبصره: در خانه های استانی و انجمن ها وظایف دبیرکل بر عهده دبیر خواهد بود.

ماده سی و سه - خزانه دار مسئول امور مالی خانه است و از بین یکی از اعضای اصلی هیأت مدیره انتخاب می گردد. وظایف وی به شرح زیر می باشد :

- ۱- اداره امور مالی خانه ، تنظیم دفاتر و اسناد ، صورتجلسات مالی و رسیدگی و حفظ حسابها.
 - ۲- امضاء کلیه چکها و اسناد مالی و اوراق بهادار به اتفاق رئیس هیات مدیره یا دبیرکل.
 - ۳- وصول و جمع آوری ورودیه ، حق عضویت و کمکهای مالی در مقابل قبض رسید.
 - ۴- تهیه و تنظیم دفاتر مخصوص مالی.
 - ۵- تهیه و تنظیم ترازنامه مالی جهت ارائه به هیات مدیره و بازرسان.
 - ۶- رسیدگی به صحت اسناد و مدارک ارائه شده در مورد پرداخت ها و دریافت ها توسط اعضاء، کارکنان و سایر اشخاص
 - ۷- نظارت بر خرید و فروش و هر نوع عمل مالی در چهارچوب مقررات حاکم
 - ۸- حفظ اموال منقول ، غیر منقول، وجوه و اسناد مالی خانه
 - ۹- پیش بینی بودجه سال آتی و تسلیم آن به هیأت مدیره جهت بررسی و تصویب
- تبصره یک: خزانه دار موظف است در هر مورد بنا به تقاضای بازرس یا بازرسان کلیه دفاتر و اسناد مالی خانه را برای رسیدگی در محل خانه، در اختیار آنان قرار دهد.
- تبصره دو: در صورت انقضای دوره هیات مدیره، خزانه دار و رئیس هیئت مدیره یا دبیر موظف خواهند بود امور اجرایی و مالی را تا قطعیت انتخاب هیأت مدیره و دبیرکل جدید مجدد کماکان اداره نماید .

بازرسان

ماده سی چهار - مجمع عمومی یک یا دو نفر (حقیقی یا حقوقی) را به عنوان بازرس اصلی و یک نفر را بعنوان بازرس علی البدل از بین اعضاء برای مدت یکسال انتخاب می نمایند تا بر اساس وظایف خود عمل نمایند. انتخاب مجدد ایشان بلامانع است.

ماده سی و پنج - وظایف و اختیارات بازرس یا بازرسان :

- ۱- نظارت و رسیدگی به دفاتر، اوراق و اسناد مالی و مراقبت در حسن جریان امور مالی
 - ۲- رسیدگی و گواهی گزارش مالی جهت ارائه به مجمع عمومی
 - ۳- رسیدگی به شکایات اعضاء و در صورت لزوم تهیه گزارش برای ارائه به هیات مدیره یا مجمع عمومی
 - ۴- اقدام به دعوت و تشکیل مجمع عمومی در صورت لزوم وفق مفاد مذکور در این قانون
 - ۵- تهیه و ارائه گزارش عملکرد خود به مجمع عمومی
 - ۶- اعلام موارد خلاف و عدول از قوانین و مقررات به مجمع عمومی
- ماده سی و شش - شرایط انتخاب اعضای هیئت مدیره و بازرسان:

- ۱- داشتن تابعیت جمهوری اسلامی ایران
- ۲- عضویت در خانه

۱- داشتن حداقل ۲۵ سال تمام

- ۲- نداشتن سابقه محکومیت کیفری که موجب محرومیت از حقوق اجتماعی گردد
 - ۶- سابقه حداقل ۵ سال کار در بخش صنعت و معدن و تجارت و مدرک تحصیلی حداقل کاردانی
 - ۷- متدین به یکی از ادیان رسمی کشور
 - ۸- داشتن کارت پایان خدمت یا معافیت از خدمت نظام وظیفه برای آقایان
- تبصره: بازرسان علاوه بر شرایط فوق میبایست شرایط زیر را نیز داشته باشند:
- الف) هیچ گونه نسبت سببی یا نسبی با اعضای هیأت مدیره یا دبیرکل تا درجه سوم از طبقه اول و دوم نداشته باشند
- ب) خود یا همسرش از دبیرکل یا اعضای هیأت مدیره حقوق دریافت ننمایند.
- ج) در تشکل مربوطه عضو هیأت مدیره یا دبیرکل یا کارمند یا دارای مسئولیت اجرایی نباشد.

فصل پنجم - مجوزها، نظارت، تصمیمات انضباطی و مقررات مربوط به آن:

۱) ماده سی و هفت: به منظور صدور مجوزها و نظارت بر فعالیت تشکل های موضوع این قانون، کمیسیون نظارت بر فعالیت تشکل ها با ترکیب و شرح وظایف زیر تشکیل می شود. این کمیسیون دارای دبیرخانه ای است که در وزارت صنعت، معدن و تجارت مستقر می باشد. مصوبات کمیسیون و کلیه مکاتبات اداری مرتبط با وظایف کمیسیون نظارت، با امضای رئیس کمیسیون و در غیاب وی با امضای دبیر کمیسیون نظارت انجام خواهد شد.

الف: ترکیب اعضای هیأت نظارت بر تشکل های وزارت صنعت، معدن و تجارت عبارتند از:

- ۱) یکی از معاونین وزارت صنعت، معدن و تجارت به انتخاب وزیر، به عنوان رئیس کمیسیون
- ۲) سه نفر از مدیران کل یا مشاوران وزیر صنعت، معدن و تجارت به عنوان عضو به انتخاب وزیر
- ۳) رئیس هیأت مدیره خانه ایران
- ۴) سه نفر از اعضای هیأت مدیره تشکلهای عضو خانه ایران به انتخاب مجمع عمومی خانه ایران.
- ۵) دبیر کمیسیون نظارت که با پیشنهاد رئیس کمیسیون و ابلاغ وزیر صنعت، معدن و تجارت تعیین میگردد.

تبصره ۱: جلسات کمیسیون یاد شده با حضور حداقل ۵ نفر از اعضاء رسمیت می یابد و تصمیمات آن با اکثریت آرای حاضران معتبر می باشد.

تبصره ۲: کمیسیون به منظور تسریع در انجام امور تشکل های استانی، کمیته نظارت استانی را با عضویت رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان و یکی از روسای ادارات سازمان مربوطه و دبیر کمیسیون نظارت استانی و رئیس خانه استان و یک نفر از مدیران منتخب تشکلهای استانی با انتخاب مجمع عمومی تشکیل خواهد داد.

ب: وظایف و اختیارات کمیسیون نظارت عبارتند از:

- ۲) رسیدگی و تصویب درخواست تاسیس و صدور مجوز فعالیت تشکل های موضوع این آیین نامه حداکثر ظرف مدت ۴۵ روز کاری از زمان دریافت درخواست و مدارک مربوطه.
- ۳) نظارت بر حسن اجرای برگزاری مجامع انتخاباتی هیات مدیره و بازرسان انجمن ها و خانه ها طبق اساسنامه آنها.
- ۴) بررسی و تصویب اساسنامه پیشنهادی هیأت مؤسس و تغییرات پیشنهادی مجامع انجمن ها و خانه ها و مطابقت آن با مقررات و قوانین جاری.

- ۵) رسیدگی به گزارش تخلفات اعضای هیأت مدیره و دبیر انجمن ها و خانه ها.
- ۶) بررسی صلاحیت تخصصی و عمومی هیأت موسس و هیأت مدیره انجمنها و خانه ها و اعلام نظر در این موارد در صورت الزام در اساسنامه مربوطه.
- تبصره: اعلام دلایل رد صلاحیت هر فرد، فقط به طور مستقیم به خود وی ابلاغ می گردد.
- ۷) اتخاذ تصمیم در مورد اعلام اخطار، توقف موقت فعالیت، لغو پروانه فعالیت و نیز درخواست انحلال تشکل های ذی ربط از مراجع ذیصلاح قضایی.
- ۸) تعیین تکلیف اموال و دارایی های انجمنها و خانه های منحل شده براساس مفاد اساسنامه آنها.
- ۹) صدور اجازه تجدید انتخابات پیش از موعد بر اساس درخواست بازرسان یا حداقل یک سوم اعضای تشکل، وفق اساسنامه.
- ۱۰) برنامه ریزی جهت هماهنگی نحوه برگزاری انتخابات همزمان خانه های استان ها.

ماده سی و هشت - در موارد زیر و در صورت تخلف از قوانین موضوعه و مرتبط، فعالیت خانه ایران برای حداکثر شش ماه تعلیق می گردد:

الف) بر اساس تصمیم متخذه در جلسه مجمع عمومی فوق العاده خانه ایران
ب) بر اساس رأی صادره قطعی از طرف مراجع ذیصلاح قضایی
تبصره: در صورت اثبات تخلف هیأت مدیره در مراجع ذی صلاح قضایی و صدور حکم قطعی مبنی بر تعلیق خدمت هیأت مدیره، مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده به منظور تجدید انتخابات هیأت مدیره با رعایت زمان های مندرج در این قانون، توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت برگزار خواهد شد.

ماده سی و نه - در موارد زیر و در صورت تخلف از قوانین موضوعه و مرتبط، فعالیت خانه استان یا عضویت آن در خانه ایران برای حداکثر یک سال تعلیق می گردد:

الف) بر اساس تصمیم متخذه در جلسه مجمع عمومی فوق العاده خانه استان
ب) بر اساس تصمیم کمیته انضباطی خانه ایران
ب) بر اساس رأی صادره قطعی از طرف مراجع ذیصلاح قضایی
تبصره: در صورت اثبات تخلف هیأت مدیره در مراجع ذیصلاح قضایی و صدور حکم قطعی مبنی بر تعلیق خدمت هیأت مدیره، مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده به منظور تجدید انتخابات هیأت مدیره با رعایت زمان های مندرج در این قانون، توسط خانه ایران و سازمان صنعت، معدن و تجارت استان به طور مشترک برگزار خواهد شد.

ماده چهل - در موارد زیر و در صورت تخلف از قوانین موضوعه و مرتبط، عضویت انجمن تخصصی در خانه برای حداکثر یک سال تعلیق می گردد:

الف) بر اساس تصمیم متخذه در جلسه مجمع عمومی فوق العاده خانه
ب) بر اساس تصمیم کمیته انضباطی خانه ایران
ب) بر اساس رأی صادره قطعی از طرف مراجع ذیصلاح قضایی
تبصره: در صورت اثبات تخلف هیأت مدیره انجمن در مراجع ذیصلاح قضایی و صدور حکم قطعی مبنی بر تعلیق خدمت هیأت مدیره یا انحلال انجمن تخصصی، مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده به منظور تجدید انتخابات هیأت مدیره با رعایت زمان های مندرج در این قانون، توسط خانه و وزارت صنعت و معدن و تجارت برگزار خواهد شد.

ماده چهل و یک: از تاریخ تعلیق خانه و انجمن، اختیارات مسئولان آن خاتمه یافته و هیأت موقت مرکب از اعضای علی البدل و نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت (در خصوص خانه های استانی و انجمن ها، نمایندگان خانه ایران به این ترکیب افزوده می شوند) اداره امور را بر عهده می گیرند. مدت مأموریت هیأت موقت از تاریخ تقبل مسؤولیت، حداکثر یکسال خواهد بود و می بایست با رعایت مفاد این قانون، مجمع عمومی انتخابات هیأت مدیره را برگزار نماید. در صورت عدم امکان برگزاری مجمع و انقضای زمان یکساله مذکور، خانه استانی یا انجمن تخصصی مذکور منحل خواهد شد.

تبصره: در صورت عدم امکان انتخاب هیأت موقت، وظیفه آن بر عهده بازرسان خواهد بود.

ماده چهل و دو: به منظور ایجاد مجدد خانه استانی منحل شده، خانه ایران با ایجاد شعبه ای در استان مذکور مقدمات و تمهیدات لازم را فراهم خواهد آورد. پس از انحلال انجمن، خانه ایران یا استان حسب مورد شرایط مناسب را برای تأسیس مجدد انجمن در گروه تخصصی مذکور را بررسی و فراهم نموده و در صورت عدم امکان تشکیل انجمن تخصصی مذکور، امکان عضویت اعضای انجمن منحل شده در انجمن های همگن مشابه را فراهم خواهد نمود.

تبصره یک: در صورت انحلال خانه استان، کلیه اموال و دارایی های آن در اختیار خانه ایران قرار خواهد گرفت تا پس از تأسیس مجدد خانه استان عودت گردد.

تبصره دو: در صورت انحلال انجمن و عدم امکان تأسیس مجدد آن، خانه استان یا ایران حسب مورد اموال و دارایی های آن را مابین سایر انجمن های تخصصی همگن استانی یا سراسری به تشخیص خود توزیع خواهد نمود.

فصل ششم - سایر مقررات:

ماده چهل و سه - وزارت صنعت، معدن و تجارت در خصوص کلیه استعلام ها و مکاتبات قانونی مصرح در این قانون، مکلف است نظر و پاسخ خود را حداکثر ظرف ۳۰ روز از وصول نامه خانه پاسخ دهد. عدم پاسخ پس از این مهلت به عنوان پاسخ مثبت وزارت صنعت، معدن و تجارت تلقی خواهد شد.

ماده چهل و چهار - خانه های استانی و انجمن های تخصصی موجود و فعال، تا پس از حداکثر شش ماه از تصویب این قانون مکلفند خود را با شرایط مندرج در این قانون تطبیق دهند. در صورت عدم تطبیق، فعالیتشان تعلیق شده و در صورت تداوم عدم همکاری، درخواست انحلال آنها به مراجع قضایی ارسال خواهد شد.

ماده چهل و پنج - ظرف دو ماه پس از تصویب این قانون، هیأت مدیره موقت خانه ایران مرکب از خانه های استانی فعال و دارای پروانه فعالیت با رعایت مفاد این قانون تشکیل خواهد شد. ظرف حداکثر یکسال از تصویب این قانون، هیأت مدیره موقت مذکور مکلف است نسبت به برگزاری مجمع عمومی عادی جهت برگزاری انتخابات هیأت مدیره و بازرسان اقدام نماید.

ماده چهل و شش - محل استقرار قانونی تشکل های موضوع این قانون جزو مستثنیات بند ۲۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری ها خواهد بود.

تبصره: تشکل های موضوع این قانون در صورتی که تصدی های واگذار شده از سوی دولت را تقبل نمایند، می توانند به منظور انجام وظایف واگذار شده و مأموریت های محوله مذکور، با موافقت بالاترین مقام اجرایی دستگاه مربوطه در اماکن متعلق به آن دستگاه مستقر و فعالیت نمایند.

ماده چهل و هفت - در صورتی که اشخاص حقیقی و حقوقی حق عضویت و کمک های بلا عوض به خانه ها و انجمن های تخصصی پرداخت نمایند، هزینه های مذکور جزو هزینه های قابل قبول مالیاتی پراخت کنندگان تلقی شده و درآمد مذکور جزو درآمدهای مشمول مالیات (مستقیم و غیر مستقیم) خانه ها و انجمن های تخصصی محسوب نمی گردد.

ماده چهل و هشت - وزارت صنعت، معدن و تجارت و معاونت توسعه مدیریت و منابع انسانی ریاست جمهوری موظفند ترتیبات لازم جهت شناسایی تصدی ها و اختیارات قابل واگذاری وزارتخانه ها و سازمان های دولتی به خانه ها و انجمن های تخصصی موضوع این قانون را شناسایی نمایند تا حداکثر ظرف مدت شش ماه از تصویب این قانون، اقدامات مقتضی جهت تفویض تصدی ها و اختیارات مذکور به تصویب هیأت وزیران برسد، به گونه ای که در نتیجه آن امور فعالان صنعتی و معدنی با رعایت حقوق دولتی و حق حاکمیت دولت و نیز مطابق شأن و احترام مراجع کنندگان، در اسرع وقت و با کیفیت بهتری صورت پذیرد.

ماده چهل و نه - دولت مکلف است حداکثر ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون، با تدوین، تصویب و ابلاغ اساسنامه و آیین نامه اجرایی و نظارتی مربوطه دایر بر تسهیلات و امکانات لازم برای توسعه فعالیت تشکل های مشمول این قانون، مشوقهای لازم برای عضویت فعالان صنعتی و معدنی در تشکل های ذی ربط، تثبیت و ارتقای نقش و جایگاه این تشکل ها در تصمیم سازی ها با شناسایی و انجام ترتیبات لازم جهت عضویت آنها در شوراهای، کمیسیون ها و کارگروه های مرتبط به نسبت نوع و محدوده مأموریت

ایشان با حق رأی یا به صورت ناظر ، تدوین برنامه های مربوط به حوزه فعالیت آنها، واگذاری تصدی های قابل واگذاری دولت و امور اجرایی مربوط به فعالان اقتصادی ذی ربط به این تشکله و تسهیل تأمین منابع مالی خانه و تشکل های مورد نظر را فراهم آورد.

در صورت نیاز به تدوین یا اصلاح قوانین جهت تحقق این ماده واحده، لوایح یا طرح های لازم تهیه و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم خواهد شد.

ماده پنجاه - طی شش ماه پس از تصویب این قانون، آیین نامه اجرایی مربوطه توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت تنظیم و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

این قانون در شش فصل و ۵۰ ماده در تاریخ / / ۱۳۹۰ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید.

